

som ere saa ubetinget skadelige for Sundheden, at det vil være meget berettiget; om det bliver forbudt alle umyndige Personer at arbejde i disse; men det er Gøt, og noget helt Andet er det, naar man tilføjer „særlig anstrengende“. Hvad der er skadeligt for Sundheden, ikke i det enkelte Tilfælde, thi det antager jeg ikke saa let kan afgjøres, men naar der tales om en Fabrikationsgren i Almindelighed, er ikke vanskeligt at afgjøre; men derimod hvad der er særlig anstrengende tror jeg, at den ærede Indenrigsminister vil have overordentlig vanskeligt ved at træffe Bestemmelse om. At faae ved bestemte Regler flaaet fast i Praxis, hvad der er særlig anstrengende, tvivler jeg paa vil lykkes og derfor frygter jeg for, at dette Forslag aabner Veien for den videst gaende Vilkaarlighed. Forslaget under Nr. 6 har jeg allerede omtalt. Det synes mig, at man gjør Uret i at forbyde Nattearbejde, men jeg vil dog hellere have dette forbudt end have det overladt til en Ministers Vilkaarlighed, hvor stor Tillid jeg end kan have til ham.

Ordføveren: Jeg skal strax bemærke angaaende de af det ærede Medlem nu begrundede Ændringsforslag, at ikke en eneste Røst har havet sig i Udvalget for dem. Vi vare Allesammen fuldstændig enige om, at de vare absolut forkastelige og vilde gjøre Loven meget ringere, ja, paa flere Punkter betydningsløs. Hvad først Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 angaar, da har det ærede Medlem jo selv begrundet det derhen, at det var for at tilbagevise administrativ Vilkaarlighed, at det nærmere skulde bestemmes, hvilken Fabrikation og fabrikmæssig drevne Haandværk der overhovedet kom ind under Loven, og det skulde da nærmere bestemmes ved, at der var 10 Arbeidere tilstede. Men selv da kan der jo være Tvivl; thi der kan være mange Steder, hvor flere Arbeidere ere tilstede, hvor Arbeidet ikke drives fabrikmæssig, for ikke at tale om, at Ændringsforslaget vil være i højeste Grad misligt, naar vi tænke paa, at netop i smaa Værksteder, hvor Arbeidet drives fabrikmæssig, kan der allerhaardst trænges til Tilsyn. Jeg ser derfor ingen Grund til at begrænse Tallet til 10 eller at sætte Tallet 10 som noget absolut Kjendemerke. — Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 3, at han vil legalisere eller rettere gjøre Nattearbejde lovligt, er det jo aldeles i Strid med, hvad vi have opstillet, og i Strid med, hvad der til Syvende og Sidst blev forkastet af et stort Flertal i Landstinget, og jeg er en bestemt Modstander af dette Forslag. Jeg blev lidt betænkelig ved den Understøttelse, det ærede Medlem vilde give os til § 6, dersom hans Ændringsforslag blev forkastet. Det kunde næsten synes at tyde paa, at der stod to Yderligheder imod hinanden. Endelig er han jo meget stærk imod, at der staffles Attest til Veie for, at Børnene ikke lide Skade af den Virksomhed, der finder

Sted enten i Fabrik eller i et fabrikmæssig drevet Haandværk, og han urgerede meget stærkt, at der ingen Appel var fra Lægen. Men jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at man ikke behøver at være bange for, at Lægerne skulle gaa for strengt til Værks, det staar jo nemlig i Fabrikeierens Magt at benytte en hvilken som helst Læge, han vil, saa at jeg vil sige, at der snarere var Grund til at frygte, at man vil være for slap end for streng, saa at jeg heller ingen Grund ser til at vedtage dette Ændringsforslag. Hvad det ærede Medlems Ændringsforslag til §§ 8 og 9 angaar, hvor han vil have, hvad der angaar Skoletiden, udstrøget, ere de jo af mindre Betydning, men jeg tror dog, at man i dette Stykke hellere maa blive staaende ved Lovforslaget, som det er. Det ærede Medlems Ændringsforslag til § 10, hvor han vil have, at Ordene: „Arbeidernes Sundhed, Liv og Lemmer paa hensigtsmæssigste Maade beskyttes, saavel under selve Fabrikationen som under Opholdet i Fabriksrummet“, skulde gaa ud, finder jeg dog meget forkasteligt, naar vi overhovedet skulle have en saadan Lov, hvor Arbeidernes Liv og Sundhed skal betrygges paa bedste Maade. Og naar det ærede Medlem siger, at der senere i Paragrafen indeholdes Bestemmelser for Børns og unge Menneskers Vedkommende, maa det ærede Medlem dog tilgive mig, at om Sundhed kommer der Intet som helst senere i Paragrafen, og det kan jo være aldeles ujunde Værksteder, der findes, saa at det er maaste en af de vigtigste Bestemmelser i Loven. Lad os tænke paa Svovlstoffefabrikker, hvor Virkningerne endog ere saa skadelige, at Børn kunne miste visse Legemsdele; skulde det ikke være af Interesse der at gjøre Bølligerne saa sunde som muligt? Jeg vilde betragte det som meget bedrøveligt, hvis vi skulde komme til det Resultat, at en af de helbigste Bestemmelser skulde udskydes. Jeg tror at have sagt nok om disse Ændringsforslag; jeg vilde betragte det som en meget stor Forringelse af Loven, om de skulde blive vedtagne.

Bajer: Dersom det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) vilde have sat et Motto over sine Ændringsforslag, tror jeg, han ganske passende kunde have taget det bekjendte engelske Ordsprog: „Mit Guds er min Borg“. Hvis derimod Udvalget vilde have sat et Motto over sine Ændringsforslag, kjender jeg vel ikke noget Ordsprog, som kunde passe, men det kunde sige: „Vi ville ønske, at alle Bægge vare af Glas“. Jeg tror i Virkeligheden, at der er to Yderligheder, mellem hvilke man maaste kunde styre. Dersom Landstingets Forslag var kommet til at foreligge her i Folkethinget til pieblikkelig Afgjørelse, kunde jeg for mit Vedkommende have givet det min Stemme fuldt ud uden Udvalgets Ændringsforslag, men jeg er meget betænkelig ved at gaa ind paa afstillige af de Æn-